

pač tejšch fu czi lubi Zandjejo wokolo tebe, a maju swci Roscht a Befelje na tem, dnj Bože Sstowo wuřiwasch; Ton Czert pak pschecziwo temu budze sahnaty, a dyrbi wotstupicz, kaj won wot Krystusa dyrbesche preicz hicz, jako jemu s Božim Sstowom napschecziwo stej:sche. Wot teho tejšch lasujemy jedyn Herempel jeneho stareho Wotza we Pustzini, fič wosebne Widjenja a Eje wenia wot Boha mijejsche, dnj won bes młodym Ludom bje, fič schelke swoje Recze bes sobu mijejsche. Eaj! ton widzijsche, dnj woni wot Pisma a bejšich Wjezow reczachu, so riani Młodzeny so knim stowarschichu, a lubosnje a wesełje so na nich smiejachu; Sako pak, dnj nablasne a snite Recze bledzachu, so czi kami rostobeni a srudni so wot nich fu wrocziłi, a neschwarne czorne Ranzy fu pschischte a so bes nimi fu walate. Tak welje njech je prajene wot tych najwosebnischich Schtukow teje Historij nascheho Szenja. Wosche tych pak tejšch hjeschcze mamy wenim tu najwosebnischu Schtuku teho Prjedowanja Krystusoweho, kotrež won tymaj Buczenikomaj je dzeržat steho Pisma, a snjeho je wobswjestsit, so Krystus dyrbiat czerpicz a tak křwojej Krafnoszi sajdž. Wot kotrehož Prjedowanja ton Szenik tak praji: A poczinawschi wot Mojsasa a wot wschjeh Prophe row, wukładowasche jimaj, schtož weschim Pismi wot njeho reczane bje. So derje je bes Zwybela jene jara riane a krafne Prjedowanje bylo, a

newuozje tu wozny niatu, fič by rad wesełje nechat, kaje Pismo da ton Knes je wukładowat, we kotremi wot njeho reczane je, a psches kotrež woni tak sahoreni, pokyneni a dowedženi fu byli? Dokelz my tolla tak malo, a, kaj so jenu sprjeneho sda, zylje niczo we Mojsasaku nenamkamny, schtož by wot teho reczato, jako won praji: So dyrbische czerpicz, a na zeczi Džen hobrjestanycz wot mordwych, a dacz prjedowacz wšwojim Meni Pokutu a Wodaczje tych Kjechow. Pschetoz czi Židzi fu tedn a hjejom daumo predy Mojsasa tejšch mjeli, a lasuju hjeschcze dženšnišchi Džen wenim do Wohlje dosz; a tolla nejsu so nidn tajkeje wulkeje džiwojeje Wjezy doladali.

Alle na to wotmołwi ton Szenik, a pokaze nam tajku Urzachu: So jenu Wutroba so je sohorika, jako jimaj to Pismo je wottewrit. A kaj w tem juřischem Szenju praji: So je jim Rosom wottewrit, so fu Pismo srosemili. Tudy da tzi: Menujzy, so derje Mojsas wot Krystusa pische, a wot njeho wenim lasowane budze; Alle na tem je ležane, so schtuž je lasuje, tejšch by je srosemil, schto rjeka. Kaj Pawol 2. Kor. 3. praji: So ton Sawjesch Mojsasow wiskn na tych Židow Wutrobach, dnj stary Sason lasuja, kotryž jeno Krystus kam preicz wosme. Jako tejšch křwojim Zaposchtołam praji Luf. 8. v. 10. Wam je date, so byschcze wedžili te Potajnstwa Božeho Kralestwa: Druhim pak we Pschir: nanjach, so bychu newidžili, hacz runje widja, a nesrosemili, hacz runje slyšcha.

sch.